

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRİK , 1919-20, s. 365. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591131860992/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

kollegiums hist. s. 109, hvor flere lignende eksempler anføres.

e) Om Moses Maimonides se note p til XXII. discurs. Hans anførte tilnavn citeres på Hebraisk og oversættes på Latin. — Også de i det følgende anførte æmner er uden tvivl hentede fra datidens lærde litteratur i ind- og udland.

f) I Falsters eget exemplar af bogen er lascivus rettet til lascivius.

g) Anacreontica er smådigte i Anakreons manér; jfr. note o til IV. discurs. Det ord som er oversat ved smædevers, er det græske: sillier; om Timon og hans sillier se note b til XXV. discurs. — Slige løjerlige æmner som de citerede har været behandlede i den antike litteratur af sofisterne, især i kejsertiden, men dog også af de gamle sofister i 5.—4. årh. f. Chr., der øvede deres veltalenhed i lovprisninger af ganske ligegyldige ting.

h) L. VI, § 18. — Om Diogenes Laërtius se II. discurs note d. — Om filosofierne Antisthenes og Timon se note c til XV. discurs og note b til XXV. discurs.

i) Falster anfører her en række forvredne og tildels ganske meningsløse ord med latinsk klingende former og endelser, som i forskellige af Datidens filosofiske latinske skrifter bruges til at betegne de forskellige slutningsformer (syllogismer). I modsætning til de umiddelbart foregående nylavede latinske filosofiske kunstord, der er oversatte ved tilsvarende danske, har oversætteren ladet disse barbariske navne for syllogismer stå uforandrede, da de er uoversættelige i deres meningsløshed. Jfr. om flere af dem N. M. Petersen, Bidr. t. d. danske Litt.s Hist. III s. 159 f.; Walch, Philosophisches Lexicon (Lpz. 1740) sp. 2499.

j) At stille et menneskes nativitet er det samme som at udregne stjernernes stilling i hans fødselsstund og ud derfra efter astrologiens (stjærneydningens) love udfinde grundlinjerne i hans fremtid.